

Καθελιώτικα Νέα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 24

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1966

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚ ΟΝΔΥΛΗ 40

ΤΗΛ. 525.533, ΑΘΗΝΑΙ

TAX. ΤΟΜΕΥΣ 102

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥΣ ΜΑΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΦΩΝΗ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἀγαπητὲ ξάδελφε, γειά σου,
Γράφετε - γράφετε σὲ κείνη τὴν ἐφημερίδα καὶ καλὰ τὰ γράφετε, καί... τίποτα δὲν γράφετε. Δὲν λέω, εὐριανό, γῆ καὶ νερό θὰ βρῆς παντοῦ, μὰ τὸ χῶμα καὶ τὴ θρυσούλα τοῦ χωριοῦ σου πὰ κουβαλᾶς μῆσοσ σου, πὼς νὰ στὸ πῶ, εἶναι κάτι δικό σου ὅπου κι' πᾶς. Σκέψτε μὲ καμμιὰ φαρὰ — σὰν

καὶ ἕνας σχετικὸς προσανατολισμὸς τῶν παραγωγῶν μας ἀνάλογα μὲ τὴ ζήτηση πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν.

Στὸ κάτω — κάτω ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐπαφὴ θὰ βγῆ καὶ πείρα ἀλλὰ καὶ θὰ μᾶς γνωρίσουν εὐρύτερα καὶ οἱ καπνοβιομηχανίες καὶ οἱ ἐταιρεῖες καὶ θὰ τοῦς γνωρίσουμε καὶ μῆς καὶ ὅπως λέγουν καὶ οἱ παλιότεροι: τὸ πρόσωπο εἶναι σπαθί, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ εἶμεθα στὰ χέρια ἑνός. Μόνονι μας θὰ κρίνουμε: τίς μᾶς συμφέρει περισσότερο καὶ θὰ κάνουμε τὸ καλύτερο.

Ἦέρα ἀπ' αὐτὰ πιδ ἀπαιροῦνται παρῶς παρουσιάζεται ἡ ἐπαφὴ μὲ τὰ σπῆτια τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἔτσι πὼς νὰ μὴ θὰ ἐκεῖ νὰ ἔχουμε μόνιμη ἀνταπόκριση καὶ μόνιμη διάθεση τῶν καπνῶν, χωρὶς πολλοὺς πονοκεφάλους.

Αὐτὸ δὲν χρειάζεται πολλὰς μέσοσ οὔτε μεγάλες γνωριμίες. Ὅλοι οἱ ἐμπορικὸι ἀκόλουθοι τῶν Πρεσβειῶν στὴν Ἀθήνα θὰ εἶναι πρόθυμοι νὰ μᾶς σιγοντάρουν καὶ πρὸς ὄφελός τους καὶ πρὸς ὄφελός μας.

Μὲ βάση λοιπὸν αὐτὰ ἄς ξεκινήσουμε γιὰ τὸ σπουδαιότερο καὶ οὐσιωδέστερο μέλημα τοῦ συνεταιρισμοῦ μας.

Κανένας σήμερα δὲν παραρῶριζέι πλέον τὴν ἀξίαν τῶν μεταρρισμῶν οἱ ὅποιοι ἀπὸ λίγο σὲ πολὺ ἔχουν ἀναπτύχθῆ ἤδη σὲ ὅλα τὰ παραγωγικὰ κωριὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ ἐπίσης ὅλοι ξέρουν ὅτι ἡ παρῆμῆσις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέης κυρίως, δημιουργεῖ ἕνα εἶδος κατευθύνσεων πὼς πολλὰς ὁρὲς εἶναι καὶ ἀχρησιστες καὶ πρῆξιμες. Βέβαια ὅταν μιλάμε νὰ συνεταιρισμοὺς μεγάλου ἑλληνικοῦ μὲ χιλιάδας μέλη, τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει. Ἐκεῖ πλεὺν τὸ ἐνιαῖον συμφέρον τῶν παραγωγῶν εἶναι δύναμη πὼς δὲν παροῦν νὰ τὴν ὑποδουλώσουν τὰ τυχὸν συμφέροντα τῶν μεγάλων, ὅπως συμβαίνει στὴν Κρήνη, στὴν Πελοπόννησο, στὴ Μακεδονία.

Ἄλλὰ ἐδῶ μιλάμε γιὰ τοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ συνεταιριστικοῦ πνεύματος τοῦ δικοῦ ἄς χωριοῦ. Εἶναι γεγονός ὅτι οἱ δικοὶ μας συνεταιρισμοὶ ἔχουν μιά ἱστορία παλιὰ, προπολεμικὴ καὶ ἐπίσης εἶναι γεγονός, ὅπως θυμοῦνται οἱ παλιότεροι ὅτι τὸ συνεταιριστικὸ πνεῦμα γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη ἤχε πρᾶγματι μιά ἀνάθηση ζῆλη. Τότε λειτουργοῦσαν δύο παραγωγικοὶ συνεταιρισμοὶ καὶ ἄς συνεταιρισμὸς ἀλληλοβοθεῖας. Ὁ τελευταῖος εἶχε παρῶσιάζει μιά ἀκμὴ καὶ ἦταν βασικὸς πολεμῖος τῆς ἀσπλησιας μαρικών, ἀλλὰ καὶ ὁ ποσπηρικτῆς τῆς περιουσίας ἄν πολλῶν.

Οἱ παλιὸι παραγωγικοὶ συνεταιρισμοὶ σήμερα ἀν τοὺς κρίνουμε μὴ μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶχαν πετύχει στὸ σκοπὸ ἄς καὶ αὐτὸ ὄχι ἀπὸ ἑλλει-

ψη καλῆς θελήσεως, ἀλλὰ διότι ἐν ἐπῆρχε κατεύθυνσις καὶ ὀργάνωσις τέτοια πὼς νὰ μπορούν νὰ ἐξυπηρετήσουν ὅπως-δήποτε τὰ συμφέροντα τῶν συχωριανῶν τῶν. Ἄς εἶναι ὅμως, μέσοσ σ' ἕνα περιορισμένο πλαίσιο γιὰ τὴν ἐποχὴ τοὺς ὅπως εἴπομε, πέτυχαν πολλὰ πρᾶγματα καὶ ἔδωσαν γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ μεταπολεμικοῦ συνεταιριστικοῦ πνεύματος πὼς πρῆπει νὰ παραδεχτοῦμε σημεῖωση στὶς μέρες μας σημαντικὲς πρῶδοσ.

Ὁ μεταπολεμικὸς συνεταιρισμὸς τοῦ χωριοῦ μᾶς συγκέντρωσε σὲ ἐνιαῖο σύνολο ὅλες τὶς ἐπιδιώξεις τῶν παραγωγῶν καὶ μὲ τὴν συνεργασίαν — καλὴ καὶ κακὴ — τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἔφτασε τοῦλάχιστον εἰς ὄφελος τῶν συχωριανῶν μᾶς νὰ προμηθεύη βασικὰ εἶδη καὶ κυρίως τ' ἀπαραίτητα οἰκονομικὰ καὶ ὑλικὰ μέσοσ (φάρμακα, λιπάσματα κ.λ.π.) στοὺς παραγωγὸς μὲ πᾶρα πολὺ κωλες εὐκολίες καὶ σὲ πᾶρα πολὺ ἐξαιρετικὲς τιμὲς.

Ἐπίσης πρῆπει νὰ σημειωθῆ πρὸς τιμὴν καὶ τῶν ἰθυόντων τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ γενικοῦ συνεταιριστικοῦ πνεύματος ἡ ἀπὸκτησις ἰδιοκτητῶν ἀποθηκῶν καὶ γραφείων.

Θὰ ἦταν ὅμως παρᾶλειψις καὶ δὲν θὰ εἶμαστε εἰλικρινεῖς ἀν δὲν λέγαμε ξεκάθαρα τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ μεγάλου προβλήματος τῆς διαθεσεως τῶν καπνῶν μᾶς ὁ συνεταιρισμὸς δὲν ἔκαμε ἀκριβῶς τίποτε.

Βέβαια θύελλα διαμαρτυριῶν καὶ θροχὴ ἐπιχειρημάτων καὶ δικαιολογιῶν ἀπ' ὄλους

τοὺς γνωρίζοντας πὼς θὰ διαβάσουν τὶς γραμμὲς αὐτὲς θὰ ἐγερθῆ μὲ τὰ γνωστά: «Ὅποιασ εἶναι ἀπ' ἔξω ἀπ' τὸ χωρὸ πολλὰ πρᾶγοῦδια ξέρει» ἢ «ὄποιοσ δὲν ξέρει καλύτερα νὰ μὴ μιλάη» ἢ «κοπιᾶστε κονύτερα νὰ μᾶς πῆτε τὰ δικὰ σας τὰ φῶτα».

Ἄλλοι πάλι θὰ ποῦν — ὅπως πάντα σὲ τέτοιες στιγμὲς — πὼς φταίει τὸ κράτος κ.λ.π. καὶ καθέναισ θὰ βρῆ κάτι γιὰ νὰ δικαιολογηθῆ.

Ἄλλὰ πὸ θέμα μᾶς δὲν εἶναι ἀκριβῶς αὐτό. Τὸ θέμα μᾶς εἶναι ἄλλο: κάναμε σὰ χωριὸ καθέναισ ἀπ' τὴ θέση του, ὅλοι, μικροὶ ἢ μεγάλοι, γραμμιστοῖσ ἢ ἀγροῖσμοι, Καστελιῶτες στὸ χωριὸ καὶ Καστελιῶτες στὰ ξένα τὸ χρέος μᾶς; Σίγουρα ὄχι.

Τότε τί πρῆπει νὰ γίνη;

Ἄς ποῦμε τὴ γνώμη μᾶς καὶ ἐδῶ καὶ ὄλλοι πὼς ἔχουν γνώμη θαρύτερη καὶ εἰδικότερη ἄς τὴ ποῦν ἀφορὰ ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἐφημερίδος μᾶς, γιὰ νὰ προκύψῃ ἔτσι κάποιο ὄφελος πρᾶκτικὸ καὶ ἠθικὸ.

Τὸ πρῶτο πὼς χρειάζεται εἶναι ἡ ἐπαφὴ μὲ τὶς ἐδῶ ντόπιες καπνοβιομηχανίες καὶ καπνοβιομηχανίες ἐταιρεῖες γιὰ νὰ βολιδοσκοπηθῆ καὶ νὰ συγκεντρωθῆ πείρα κατὰ πόσο εἶναι δυνατὴ ἡ ἐτησίαι κατάρτησι συμβάσεων ἀγορᾶς τῶν καπνῶν στὸ ἰσύνολό τους σὲ καλὲς πρῆσοιες τιμὲς.

Περὶσσότερο δὲ αὐτὴ ἡ ἐπαφὴ χρειάζεται μῆσοσ τοῦ συνεταιρισμοῦ νὰ γίνη, ὥστε νὰ κατὰποισθῆ τὸ χωριὸ γιὰ τὴν ζήτησι τῶν καπνῶν ἔτσι πὼς τῶρα μᾶς τοὺς καινούργιοὺς ἐμπόρους καὶ τὶς δοκιμὲς νὰ γίνη

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν 6.1.66 ὁ Δήμος Ἀποστολόπουλος ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Κοινοβίου τὸ ἄρρεν τέκνον τοῦ Γεωργίου Φωτίου Γεωργίου ὀνομάσας αὐτὸ Φώτιον.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Γεώργιος Κατσόβολος μετὰ τῆς Δίδος Ἀθηνᾶς Ι. Βέλλου, Λαμία. Νικόλαος Γ. Παπέλιας μετὰ τῆς Δίδος Κασσιού ἐκ Μάλου.

ΓΑΜΟΙ

Ὁ Δημήτριος Ἀντ. Παπαϊωάννου καὶ ἡ Αἰκατερίνη Δελλιοπούλου ὑπάλληλος Γεν. Λογιστηρίου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν τῆν 30.12.65 ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Μητροπόλεως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

ἀνθρωπίνως λιγότερα — νὰ δώσω τίς οικονομίες στήν τσέπη μου καὶ νὰρθω ἀπάνω. Αὐτὸ τὸ «θάρθω ἀπάνω» δὲ λέει τίποτα. Ἔιναι μιὰ φτωχικὴ σφραγισμένη φράση σὰν κι' αὐτὲς ποὺ θλιέται ποὺ καὶ ποὺ στὰ «ΝΕΑ ΜΑΣ». Θάρθω ἀπάνω σημαίνει θὰ φέρω τὴν ψυχὴ μου καὶ τὴν καρδιά μου ποῦνα βαπτιστικὰ, διψοσιμένες πῆς, γιὰ τὴν κάθε πέτρα κι' ἀπ' τὸ κάθε χωριό τοῦ χωριοῦ. Μέσα μου θὰ καλώ σὰν τσέπη ποὺ περνᾷ καὶ φιλά τὰ γνῶριμα σημαία τῆς γῆς μας, μὰ θὰ κάνω κι' ἐγὼ τὸν σοβορὸ, θὰ χαιρετώ τὸν κόσμον καὶ θὰ γιορτάσω τὴν ἱερὴ στιγμή καὶ θὰ δογκῶ ἓνα δάκρυ ποὺ θὰ παλεύει νὰ ξεμυτίσει στὰ θλέφωρα. Πίστεψτε, αὐτὰ νοιώθει ὁ ξενηταμένος. δὲν στὰ λέω προσηκῶς. Κάθησα μάλιστα καὶ στὰ γράφω γιὰ ἓνα περιγίαι. Μῆνες τώρα περιμένω — σήμερον θάρθει, αὐ-

τοῦ παρεκκλησίου Ἀγίου Γεωργίου (Μπαρουνάς) εὐχαριστεῖ θερμότατα τὸν κ. Κων/νον Λιδωρικὴν διὰ τὴν χορηγηθεῖσαν πίστωσιν 20.000, κατ'ὴν ἐνεργειῶν του ὑπὲρ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ παρεκκλησίου Ἀγίου Γεωργίου.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας, εὐχαριστεῖ θερμότατα τὴν κ. Καίτην Παν. Βέλλου διὰ τὰς οἰκονομικὰς προσφορὰς τῆς ὑπὲρ τῆς παιδικῆς χαρᾶς.

Ὅμοιος τὴν κ. Εὐθυμίαν Ἠλά ἐξ Αὐστραλίας διὰ τὰς κατὰ περιόδους οἰκονομικὰς προσφορὰς τῆς ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας.

ΔΩΡΕΑΙ

Εἰς μνήμην τῆς ἀποβιωσάσης μητρός τῆς τῆν 2.9.65 ἡ κ. Εὐτέρπη Πολ. Βέλλου κατέθεσε δαρχμᾶς 1.000 ὑπὲρ τοῦ παρεκκλησίου Ἀγ. Γεωργίου.

*** κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάννου Τσακρῆ ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἀπέστειλαν ἐξ Ἀλάσκας 100 δολλάρια.

θάρθει — τὴν ἐφημερίδα, νὰ καὶ θήσω τὸ βράδι, νὰ διαβάσω, νὰ ποζήσω γιὰ ὅλα. Μεγάλα βόσσινο μούθωλε αὐτὴ ἡ ἐφημερίδα. Τὴν παίρνω στὰ χέρια, λὲς καὶ ξεφρασκίσω τὸ παιδί μου νὰ τὸ δῶ, τὴν διπλώσω ὅπως ὁ παπᾶς τὰ ἱερὰ ἄμφια, τὴν βγάξω ἀπὸ τὴν τσέπη στὸ λεωφορεῖο καὶ τῆς φρίχης μιὰ ματιὰ χτυποκαρδιοποιημένη — ἡ τάδε, λέει, ποὺ τῆς ἔσπασα τὴν πλάκα καὶ τὸ κοντάλι, σὰν εἴμαιστε παιδιὰ στὸ Δημοτικὸ ξεγέννησε ἰσθμὴν κλιμικὴ τοῦ τάδε κι' εἰκοίτε κορίτσι — γελᾶω, κουβεντιάζω μετὰ τὸν ἑαυτό μου, ζῶ. Δὲν ξέρω ἂν ἴσῳ λέν τίποτα ὅλα οὐτά. Ἐφτά μῆνες μείνωμε χωρὶς ἐφημερίδα, χωρὶς χωριό. Καὶ σὲ ρωπάω: Ὑπάρχει μεγαλύτερη πίκρα ἢ αὐτὸ τὸν κόσμον ἀπ' τὸ νὰ στερηθεῖς τὴν πατρίδα;

Γ. Χ. Χ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΡΟΥΜΕΛΗ

Τὴ μάνα μου τὴ Ρούμελη ν' ἀγνάντευαι τὸ λαχταρᾶ... ψηλὰ πῶ, μὲ ναοῦριζες καὶ μῆνο Κασπενήσι! Τροπὰ πλοῦτᾶνα ξεδιψοῦν στὶς βρύσεις μὲ τὸ κρῦο νερό. Σαίρακατσόνα ροβολαίει καὶ πᾶει γιὰ νὰ γεμίση.

Μὲ κρυσταλλένια σφυριχτὰ σὲ λόγγους φεύγου σκοτεινοὺς κοτσύφια καὶ βοσκοπούλια μὲ τὰ λαμπρὰ τὰ μάτια, μετὰ βροντοῦνε στὸ γκρεμὸ καὶ πᾶνε πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἴσια καὶ ὀρθὰ σὰν τὴ ψυχὴ τῆς Ρούμελης τὰ ἔλατια.

Κάμπτε Ἀττικέ, μὲ πλάνεφες κι' ἐγὼ γιὰ τὶς κορφὲς πονῶ καὶ γιὰ τραχιᾶς ἀνηφοριᾶς σηκώνω τὸ κεφάλι... Φυλακαμένη πέρδικα ποὺ κλαίει γι' ἀλαργινὸ βοῦνὸ δῆρνε ἡ ψυχὴ μου τὸ κλουβὶ τὰ μύχια τῆς κοράλλι.

ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
(Τὰ Θεῖα Δῶρα)

ΑΠΩΛΕΙΑ

Ὁρθώθηκε ἡ ψυχὴ πᾶνον π' τὸ γυρίζο οὐρανὸ σ' ἀστερία (στέρια κ.) ἔλαμψε στὸ φῶς τους. Στ' ἀγαλλίασμα τῆς νύκτας παντοῦ ἀπλώθηκε γαλήνη, ὅλης τῆς γῆς ὁ θόρυβος, ναυοειστός, μακρόσυρτος, ἀχὸς (κιαντάδας καὶ ἰδὲν ἀκούστηκε τὸ χτυποκαρδί, ἡ ἀγωνία ἡ τὸ ἄγχος.)

Εἶδε τὴ σκᾶλα ἀγίασμένη, λαμπροφώτιστη νὰ ὀδηγῆ ἐπάνω στὸ λαμπύρισμα κάποιου σταυροῦ γνωστοῦ μ' ἀπαρημένον. Ἡ τῶν ἀγγέλων μουσικὴ τῶν ὕμνων γαλοῦχε τὰ ὄνειρά της φτερούγιζε προσουνητῆς στὸ θρόνο (νο καὶ καθῶς, ἡ ἀγαλλίαση τὴν ἔπνιγε θυμήθηκε τὸ σῶμα της στὴ γῆ. Ἦύρισε πίσω στὴ σκᾶλα νὰ τὸ φέρη νόμα. Στὰ λασιόνερα τοῦ χιονοῦ τὸ (θῆρνε ἀσήκωτα, βαρὺ, καθηλωμένο. Ἀπελπισμένη, κοίταξ' ἐπάνω βροχὴ τὸ κλάμμα τ' οὐρανοῦ εἶδε

Πινελιές

Πινελίδα ἔξω ἀπὸ ἓνα ἐξοχικὸ ἐστιατόριο: (Ἄν δὲν φάτε θὰ πεθάνουμε καὶ οἱ δύο τῆς πείνας).

Λόγος τοῦ Μάρκ Τουέν

Ὑπάρχουν τρεῖς πράγματα ποὺ μιὰ γυναίκα μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ μηδενός: Ἐνα καπέλο, μιὰ ἰσολογία καὶ μιὰ, συζυγικὴ σιγή.

Τίποτα δὲν εἶναι πιὸ ἀπελπιστικὸ ἀπὸ τὴν γυναίκα ποὺ ξέρει νὰ μαγειρεύῃ καὶ δὲν θέλει — ἂν ἐξαμύριστε βέβαια τὴ γυναίκα ποὺ δὲν ξέρει νὰ μαγειρεύῃ καὶ θέλει νὰ μαγειρεύῃ!

Ἀνακοίνωσις

Ἐξεπιπθώσαν ἡμεροδείκτη τοῦ Προσδευτικοῦ Συλλόγου «Τὰ Καστελλίτικα Φωκίδια» διὰ τὸ 1966. Οἱ ἐπιθυμοῦντες, δύνανται νὰ προμηθεύονται ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Συλλόγου, Χαλκοκκοιδύλη 40, ἐπὶ δαρχ. 20 ἐκάστου.

Ἐμισχύσατε τὴν προσπάθειαν τοῦ Συλλόγου διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸ τοῦ χωριοῦ μας.

(νὰ πέφτῃ οἱ ὕμνοι τῶν ἀγγέλων ἀκουστή (καὶ θῆρνοι κ.) ὁ θόρυβος τῆς γῆς ὀλόωρης τὸ γοερὸ τῆς σαρακαμῶ ἐσκήπασε. ΤΑΚΗΣ ΒΑΒΗΣ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Τ' ΑΓΡΙΟΓΟΥΡΟΥΝΟ

Συναγερμένος στο χωριό. Φάνηκε άγριογούρουνο. Ήταν ένα; Ήταν κοπάδι; Ήταν μιὰ γρούνα με πεντ' έξη σμιδία; Πόσα ήταν; Έπερναν κι' έδι- ναν οι διωδόσεις και φούντωνει ή φαντασία κι' ένοιθαν τὰ αι- ματα τών κυνηγών.

Τφέκια, φασεκλίκια, παγού- ριοι, άρβύλια κονσέρβες, μαρι- κοί άδειοι γκαζτενεκέδες για ν' άτούς χτυπάνε οι βοηθητικοί για νά σπικάζονται τὰ γρούνια νά θγαίνουν από τς παμναφο- μάξτες και νά πέφτουν άπάνω στα τουφέκια. . . Σημείωσις:

Τὰ σκυλιά δέν είναι εκπαι- δευμένα στην περιούχ ή θγά- ζουν άγριογούρουνο. Δέν κρα- τάει πλέον ο τόπος τέτοιο κυ- νήγι. Πούναι ή έποχή που ξε- κίναγε ο Όδυσσέας από την ΙΘΑΚΗ για νά έλθη νά δι- τούς μπαρμπάδες του και νά κυνηγήσει άγριογούρουνα στην Παιρνασιόδα άπ' έπου κατήγε- το ή Κυρούλα του (ή Γιαγιά του) ή Αντίκεια; Νά έτσι ξά- μανες τὸ άκόντιο και έπαιφε άπάνω ένα σμιδι μονάχο του. Θά διαβάξη τώρα αυτά ο Άλι- κος Κολοκυθός που θά τρέχουν τὰ σάλια του και δέ γεννήθηκε τόσο άρχαίος. . . .)

Αυτὰ γίνονταν στα Καστέ- λια τὸ χειμῶνα του 1964 πρὸς τὰ 65. Έφτασαν από την Άθή- να οι ένισχύσεις: Αντώνης Χουλιάρης, Βαγγέλης Παπα- νικολάου και ο Παλαίμαχος κυνηγὸς Δημητρίος Σκουλιέης, με δύο σκακίδια κονσέρβες ο καθένας, γεμάτα τυριά, σαλά- μια, μπουραδέλες, μπουκολλά- κια κλπ. Έτοιμοι για την εκ- στρατεία.

Η επιχείρησις θ' άρχιζε την αύγή.

- Υπεύθυνος ●
- Ι. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ●
- ΜΙΝΙΑΚ 18 ΑΘΗΝΑΙ ●
- Τυπογραφείον ●
- «ΠΑΡΝΑΣ ΣΟΣ» ●
- Μουλαγιάννη - Καζούρη ●
- Σωκράτους 6 ΑΘΗΝΑΙ ●

Β. ΔΩΡΙΕΥΣ

Στρώθηκαν τὰ Έπιτελιὰ Σχέδια. Στρατηγοί —δικαιω- ματικά—οί Σμαλέξης και Κα- τζοληγόρης. Δυνατοί στο του- φέκι — Έπιτελείς αυτοί κα- τάλληλοι για τις κυρίες διαβά- σεις ο Τσοικνοπάνος (πουχει άχτι στις γουρουνότριχες από τότε που τὸν έβαζε ο Μάστο- ριας μαθητευόμενο τσιγγάφη νά στρίβη σπάγγους) και ο Πάνας Κόλλινας. Ήταν κι' άλ- λιοι πολλοί λιανοτουφεκάδες, δευτερότεροι αυτοί χωρίς πι- θανότητες για τὸ θριαμβείο.

Τόπιασαν σύνταχα από τὸν Πύργο μέχρι τὸ Καισινίτικο Γιοφύρι. Έκει ιστό Γιοφύρι έγκατεστάθηκε ο Νίκος Ζεϊνης με τὰ μεταγωγικά (ένα τρα- κτέρ με πυρομαχικά και τρι- φημα).

Η στρογγυλή σκέψις ήταν νά μὴν ξεφύγη πρὸς τὸν Καισι- νίτικο Λόγγο ο έχθρὸς.

Άλλά φαίνεται οτι και τὸ ά- γριογούρουνο σκεφτηκε κι' αυ- τὸ Έπιτελικὰ με τὸν ίδιο τρό- πο, είπε: «άν μου κόψουν τὸ δρόμο τῆς ύποχωρήσεως και με ρίξουν κατὰ την Κατωκαλιά, χά- θηκα και για νά μὴν τὸς δώ- ση καιρὸ νά οργανωθὸν χύμη- ξε ίσια μέσα στα κλαριά κατ' έπάνω στο θράχο που στεκόταν σάν σπρίλιος ο Πάνας Κόλλι- νας. «Είδη, λείει, τὰ κλαριά νά άνακατεύονται σάν νά γίνεται σεισμός Φρού—Φρού—Φρού και για μιὰ στιγμή πετάγονταν μπροστά μου δυο σουβλερά δόν- τια, μιὰ άγρια μουτσούνα και δυο κόκκινα από θυμὸ μάτια (έτσι τὰ εἶδε ο άνθρωπος).

Πρὶν χαθῆ τὸ πᾶν έκλεισε τὰ μάτια και πάτησε τὴ σκα- νάλη. Τίποτα άλλο δέν θυμάτε. Ούτε εἶδε κανέναν από την πα- ρέα. Συναντήθηκαν τὸ θρόδιν στο χωριὸ άφου άλλαξαν ισώ- θρικά όλοι.

Τὰ άλλα μᾶς τὰ διηγῆθηκε ο διοικητῆς τών μεταγωγικών. Εἶχε γυρίσει τὸ κεφάλι του πρὸς τὰ πάνω και έπερνε σή-

ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΙΜΑΤΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΨΟΥΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Τῆ μερίμνη τὸυ έκλεκτοῦ συμπολίτου μας κ. Δροσόπου- λου Έπιθεωρητοῦ Τελωνείων, έγένετο ή παραλαβή παρ' Αμε- ρικανικῶν Όργανώσεων Ιματι- σμοῦ και εἰδών ύποδύσεως δι' όλους άνεξαιρέτως τὸς από- βους τὸυ χωριού μας.

Ήδη ο Πρόεδρος τῆς κοινώ- τητος παρέλαβε τὸν Ιματισμὸν τούτον πρὸς διανομήν.

Τὸ Δ. Σ. τὸυ Συλλόγου συγ- χαιρεί τὸν έκλεκτὸν συμπατρι- ώτην του κ. Ηλίαν Δροσόπου- λον διὰ τὴν άνωτέρω έπιτυχίαν του.

Ματα από τὸν τσοικνομᾶνα τὸυ ήταν σκαρφωμένος σ' ένα δένδρο σπαρμένα μέτρα ψη- λὸ για νά θλεψη λείει καλύτερα και νά τὸ τουφεκίση τὸ γουρούνι από πάνω από τῆς πλάτες.

Έβγαλε ένα δυνατὸ γρύλι- σμα πόνου τὸ θεριὸ από πῆν πρώτη λαβωματιὰ και χύμηξε καιμεσις στα μεταγωγικά για νά σπάση ὄν κλοιδό.

Έγὼ λείει ο Τσοικνοπάνος ά- κουσας ένα Ρέκο από τὸ Νίκο Ζεϊνη. Τὸ γουρούνι δέν τὸ εἶχε πάρει ο Κόλλινας. Έγὼ τὸ ση- μάδεψα στην Άριστερὴ πλάτη και τὸ θάρεισα από την καρυφή τὸυ θέντρου. Τὸ Νίκο τὸ Ζεϊνη δέν τὸν εἶδα θριαβήσαμε κι' εγὼ κι' αὐτὸς γλήγορα γι τὸ χω- ριό, άλλα χῶρια...

Άκούστηκε οτι οι Καισινί- τας ή οι Σκληθηριώτες τὸ θά- ρισαν τελικά τὸ γουρούνι.

Εἶχε και στίς δύο πλάτες λα- βωματιές άφορμισμένες. Άδι- κα άλλαξε ρούχι ο Διοικητῆς τών μεταγωγικών, οι άλλοι τουλάχιστον εἶχαν πάρει έκδι- κσι...

Εἰσχύμαστε σ' όλους τὸς κυ- νηγούς ο έπόμενος χειμῶνας νάνα πιὸ πλούσιος σὲ θηράμα- τα.

- Τυπογραφικὴ Έργασία ●
- «ΠΑΡΝΑΣ ΣΟΣ» ●
- Σωκράτους 6 - Άθήνα ●

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ

Στὸ Δαδί

Στὸ Δαδί στο σχολαρχείο στο βιβλίο στο θρανίο

Πάλι άς ήταν νά πεζέψω νά χαζέψω νά μπαιρέψω μαθητῆς στην πρώτη τάξη, (πιὸ πουλι θά με πετάξη) στοῦ Ζερδὲ για στοῦ Κοτσάνη για στοῦ Κούσουλα του Γιάννη.

Μεσ' στα τράστα, στα σοικοῦ (Λια

ψιματύρια και γιαβάθες και κεφτέδες και σαρμάθες —μάθε γραμμιας με κόπτο—, κι' όταν εἶχαμε τὸν τρόπο στοῦ Ποντίκα για φασούλια.

“Ολα έρχονται μπροστά μου —νά μη μείνουμε γιαβά— (κούρεμα του Καριβά κι' ο κορνὲς του Μπακοστά- μου).

Πότε δούλευε τηγάνι

—κάμε πῶς—έπως μπορείς— και στην φλόγα κάναν στραίκες με την γλύνια οι πατάκες, φλόγα που ψηλά νά φτάνη π' άναβε κι' ο μπουχαρής. Πούν τὸ ντρίλιο παντελόνι κομμοβόγια στο κεφάλι, κι' ή άγοραστή ή ζώνη, πούν εἰκείνα μας τὰ κόλη.

Σάν απόλαε τὸ σχολείο —πότε και σκασιαρχείο— ένα — ένα άράδια άράδια, (έγαμπρίζομε λιγάκι), βάλτα στην Άγια-Τριάδα με τὸ πρώτο τσιγαράκι. Κι' αν στο σταθμὸ πηγαίναμε κάτω σαν κατεβαίναμε θρόμο—για μονοπάτια, και τηράγαμε σιαπάνω, (Πανογιὰ μου και τὰ χάνω) φαίνεται και τὸ χωριὸ μας —κάπου έκει τὸ σπιτικό μας—, μᾶς δουρκώνανε τὰ μάτια.

Εἰμετρούσαμε τις μέρες τὰ Σαββάτια τις Δευτέρες, τὰ Χρηστούμερα νά ρθῶνε, νά μαζώζομε τὸ βιὸ μας —πρηγματα ν' άγοραστῶνε— για νά πάμε στο χωριὸ μας.

A. Καστελλιῶτης

ΙΔΟΥ Η ΡΟΔΟΣ ΙΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΠΗΔΗΜΑ

«Πολλάκις όμιλήσας μετενόησα, μη όμιλήσας ούδέποτε μετενόησα»
Ιωάννης ό Χρυσόστομος

Διά να γράψωμεν τό παρόν, λαμβάνομεν άφορητήν έκ του τρόπου καθ' όν διεξήχθησαν αι περιουσιαί έλλογαί διά τήν άνάδειξιν διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου μας. Έν όψει των προσεχών έλλογών διά τήν άνάδειξιν νέου διοικητικού συμβουλίου, ένομίσαμεν άπαραίτητον, όπως δι' οδηγίων μας τάς όποιάς λαμβάνοντες ύπ' όψει των τά μέλη του Συλλόγου κατά τήν διεξαγωγήν των νέων έλλογών, άποφευχθή ή παρατηρηθείσα περσινή άνωμαλία ήτις και ταλαιπωρίας έπέφερον εις τά μέλη του Συλλόγου, έξαναγκασθέντα να προσέλθωσιν ής προς ψηφοφορίαν, αλλά και πικρίας εις πολλά των μελών του Συλλόγου διότι τινά έκ των μελών άπολέσαντα τήν ψυχραιμίαν των έξεφράσθησαν κατά τρόπον μη ένδεδειγμένον. Πρέπει λοιπόν οί διακρινόμενοι διά τό άφύκτορον νέον ν' άμιλλώνται κατά τρόπον ένγενή διά να καταλάβουν θέσεις εις τό διοικητικόν συμβούλιον και όχι έτσιθελικά.

Όπως άσφαλώς θα διεπίστωσαν τά μέλη του Συλλόγου και μετά τήν όριστικήν έλλογήν του διοικ. συμβουλίου έλαβον χώραν δυσάρεστα γεγονότα, ήτοι παραίτησις των έκδοτών ής εφημερίδος μας και άλλων παραγόντων, άρνηθέντων να προσφέρωσι τάς ύπηρεσίας των προς τόν Σύλλογον διά λόγους τους όποιους αύτοι γνωρίζουσι.

Πρέπει πάντες να γνωρίζωμεν ότι ό Σύλλογος είναι σωματεϊον τό όποϊον ύπόκειται εις τόν έλεγχον των διατάξεων του Νόμου περί σωματείων και ότι ή παράβασις οιασδήποτε έκ των διατάξεων του Νόμου τούτου, ύπόκειται έλεγχον.

Δέν πρέπει λοιπόν, νομιζόμεν να ξεκίση εις ούδένα ή εφαρμογή του Νόμου.

Θά είναι μεγάλη μας ή χαρά άν κατά τήν νέαν προσεχή έλλογήν τόν Δ. Σ. του Συλλόγου μας, παρατηρηθή άμιλλα, αλλά ένγενής τωιαύτη διά τήν προδον του Συλλόγου μας.

Είναι άληθές ότι όλοι οί συμπατριώται όφείλουν χάριτας εις τους τό πρώτον συλλαβόντας τήν ιδέαν ής ιδρύσεως του Συλλόγου ό όποιος συνέδεσε τους άπανταχού Καστελλιώτας κατά τρόπον ζηλευτόν εις τους όποιους οί πάντες όφείλουν εύγνωμοσύνην.

Όμως και ήμείς πρέπει να κρητίσωμεν ύψηλά τόν Σύλλογον, να βοηθήωμεν ποιηλοτρόπως τά μέλη των έκάστοτε διοικήσεων να ταύτα με χαράν έκτελούν τά καθήκοντά των προς όφελος των γενικών συμφερόντων του Συλλόγου μας.

«Πικρότατο πιότ ή άλήθεια, όταν προσφέρεται άνόθευτη, Ακόμα και σε μικρές άνίνδυνες δόσεις, χτυπάει στο κεφάλι σαν δέν είναι νερωμένη με συγκατάβασι.

ΓΚΕΓΙΕΡΣΤΑΜ».

«Ό άνθρωπος είναι σαν τά νερασιά, ό χρόνος ξυρίζει τους κακούς και θελιώνει τους καλούς.

ΚΙΚΕΡΩΝ»

Ή Δίαικσις του Συλλόγου

ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΙΕΙΣ

Ό συμπολίτης μας κτηνίατρος κ. Εύθύμιος Ν. Στοφόρος, παρέστη ως εκπρόσωπος ής Έλληνικής Κυβερνήσεως εις τό έν Ρώμη συγκληθέν Διεθνές Συνέδριον του Ο.Η.Ε.)Φ.Α.Ο., εις ό προέβη εις πρωτότυπον έπιστημονικήν άνακοίνωσιν, άποσπάσας ούτω τά συγχαρητήρια των συνέδρων.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Βασίλ. Ι. Λευκαδίτης	Δεχ. 100
Γεώργιος Ε. Χαλατσάς	> 150
Ιωάννης Α. Ζαγγανάς	> 100
Κων)νος Π. Μακρής	> 100
Δημήτριος Ν. Διεννης	> 100
Αθανάσιος Δ. Τσαρνιάς	> 100
Αικατερίνη Κ. Μάνου	> 100
Κων)νος Καρμίρης	> 100
Κων)νος Δανιήλ	> 50
Ανδρέας Γ. Σκουρτζιάς	> 50
Απόστολιος Δ. Χουλιάρας	> 50
Γεώργιος Π. Μάνθαλος	> 50

Σύνολον 1050

ΠΡΟΟΔ)ΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Τηλ. 525-533

Έν Αθήναις τή 3.1.1966

Π ρ ό σ κ λ η σ ι ς

Παρισκοκαλείσθε, όπως προσέλθητε εις τήν συγκλουμένην τοικτικήν Γεν. Συνέλευσιν του Συλλόγου, τήν 23ην Ιανουαρίου έ.ξ. ήμέραν Κυριακήν και ώρον 9-13 μ.μ. εις τά γραφεία του Συλλόγου Χαλκοκκονδύλη 40 με θέματα ως κάτωθι:

1. Αγορασία άπερχομένης Διοικήσεως και έκθεσις ής Έξελεγκτικής Έπιτροπής επί των πεπραγμένων.

2. Τροποποιήσις καταστατικού (άρθρα 1-32).

3. Πρωυπολογισμός

4. Έφημερίς

5. Αρχαιρεσίαι διά τήν άνάδειξιν νέας Διοικήσεως του Συλλόγου.

Έν περιπτώσει μη άπαρτίαις ή Γεν. Συνέλευσις θέλει έπαναληφθή συμφώνως τώ καταστατικώ (άρθρον 22), με τά αυτά θέματα τήν 30. 1. 66 ήμέραν Κυριακήν, έν τώ αὐτῷ τόπω και τήν αὐτήν ώραν.

Παρακαλοῦνται οί έπιθυμούντες να εκλέγωσι διά τήν νέαν Διοίκησιν του Συλλόγου και τήν Έξελεγκτικήν Έπιτροπήν, όπως καταθέσωσι αίτησιν προς τούτο, εις τά γραφεία του Συλλόγου, μέχρι και τής 20. 1. 66.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Η ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ό Ίσοκράτης για να ποιήσει τήν άλήθεια, έλεγε τό εξής χαρακτηριστικό: «Κίνει και μετατίθει τά μη καλώς καθεστῶτα, και μάλιστα μεν εύρετής γίγνιαι των θελτίστων, ει δε μή, μμιού τά πορα τοίς άλλοις όρθώς έχοντω».

Ή άδράνεια και ή άπάθεια του ανθρώπου μπροστά σε δυσάρεστες καταστάσεις, που έχου γίνει καθεστῶς, είναι κάτι τό άκατανόητον.

Τό να κάθεται πάλι με σταυρωμένοι χέρια και να περιμένει

ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Ποτέ ένας άντρας δέν κοιλάκει τή γυναίκα του άγαπάει άληθινά.

Ό έρωτας και ή λογική μοιάζουν με τόν ήλιο και τό φεγγάρι. Όταν άνατέλλη τό ένα δύνει τό άλλο.

Έπειδι ή Θεός δε μπορεί να βρίσκεται παντού, γι' αυτό έφτιαξε τή μητέρα.

Ένα μικρό σπίτι νοικοκυρεμένο, ένα μικρό χωράφι καλλιεργημένο, μια μικρή καλόκαρδη γυναίκα είναι πολύ μεγάλος θησαυρός.

Για δυο πράματα είμαστε βέβαιοι: Θα ύποφέρουμε και θα πεθάνουμε όλοι.

Μανσχος μήτε στον Παράδεισο.

Κανέναις νέος δέν πίστεψε ποτέ πως θα πεθάνη.

Τό κολύβι έχει τόπο για τόση εύτυχία όση και τό άνάκτορο.

Πριν συμβουλευτής τή φωνασία σου συμβουλέψου τό παρτοφόλι σου.

Κοιμάμαι κι' όνειρεύομαι πως ή ζωή είναι ώραία. Ξυπνώ και βλέπω πως ή ζωή είναι χρέος.

μοιροκρατικά τήν πιό χειρότερη λύσι, είναι κάτι τό άλθερνον. Γι' αυτό τό λόγο συμβουλεύει πολύ σωστά ό σοφός πρόγονός μας πως τό όρθον είναι να καταβάλη ό άνθρωπος κάθε δυνατή προσπάθεια για να αλλάξη τῶ κακῶς κείμενα και όχι μόνον ν' αλλάξη αλλά και στη θέση τους να φέρη τά άριστα. "Αν πάλι και στο σημείο αυτό δέν μπορη να κάνει τίποτε, αυτό που άπομένει είναι να υίθετήση καιν' ά μιμηθή τίς όρθές πράξεις των συνανθρώπων του. Ή άδράνεια είναι μία μορφή θανάτου.